

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Epistola de loisworthingtoni sua captiuitate. n. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1602. vestitu. Primus fuit e Societate qui in Prouincia Lancastrensi fixit sedem: labore & industria, facultate etiam qua pollebat concionandi, non in illa tantum sed vicinis regionibus plurimos sibi deuincens, aperuit campū amplissimum sui Instituti hominibus. Non facilè ad Sacra menta admittebat redeentes ab Hæresi, sed iterum iterumque iubebat redire ab eis edocendos. Quos ad Spirituales commentationes ex Sancti Ignatij methodo idoneos quidem reperiebat, sed non facile inducendos in eam mentem ut se ad dies tam multos colligerent (vel quoniam alicunde alienum ab eo genere solitudinis animum hauiissent, vel quia negotijs obruebantur) inuitatis ad priuatum colloquium explicabat ex ordine die uno fundamentum super quo vita omnis Christiana supestruenda est, alio die considerationes de peccatis, & de ijs quæ homini accidunt nouissima, disponebatque ad vite dela magno cum doloris sensu in Sacramento detegenda, & vitam peragendam dignam Catholico in æstu persecutionis laborante. Erecto in ea regione Collegio B. Aloisij sub Vice-Prouinciae constitutionem datus est Rector, perleuerauitque in eo munere annis viginti, insigni cum incremento suorum apud omnes meritorum, & Catholicorum utilitate. Mislus Procurator Romam anno 32. debitum prudentiae morumque suavitati testimonium ex urbe & itinere retulit omnium approbatione confirmatum. Vixit ad ea tempora quibus omnia sub Carolo rege susdeque voluebatur, annis septuaginta grauis, professus quatuor votorum ab anno huius seculi decimo tertio: in ea tamen ætate ac tempestate tam alacris, tam erectus ut & ardore animi Tyrone, & prudentia vinceret veteranos: quæ utraque videre erit ex Epistola quam de sua captiuitate scripsit ad eius temporis Superiorem in hanc tentiam.

Epistola
de Loiswor-
thingroni
sua cap-
tivitate.

XXXI. Vehemens desiderium, ac preces quibus me virget Reuerentia vestra ad illa conscribenda qui contigerunt in longa captiuitate mea & sat molesto carcere, vim habent mandati cui libens obedio, licet plures difficultates occurrant ac praesertim duas. Prima, quod videam itinera ita passim impedita, ipsaq. in quibus viuimus tempora toti suspicionibus obnoxia, ut nihil possit comitti litteris sic explicatum ac plenum ut vel amicis satis faciat, vel careat incommode ab inimicis. Altera est quod in totius regni perturbatione & communi omnium Sacerdotum Catholicorumq; calamitate, mea nihil videatur captiuitas habere tam singulare ut plurimum expectationem expleat quantauis eius narratio. Ceterum quoniam silere non licet, haec sunt ex multis quæ dici possent.

Nondum captiuus eram, nec tamen sine carcere multis mensibus antequam venirem in potestatem hostis: nam ubi primum cœpit bellum ex ardore, dominus quam habitabam (odio Religionis) destinata iam erat ab hereticis ad prædam: noctu laxis armati petebat fores, lacerabant fenestras, terrebant domesticos frequenti & lopetorum explosione; cō iam processerant insolentiæ, ut amici acti de nobis conclamantes monerent statutū esse de domo funditus subruēda. Habet a latibulu in quo multis annis fida mihi semper statio fuerat & tuta ab perquisitoru insultibus, at maior iā hostiū furor & impietas locū hunc faciebat minus securum. Et adfuit tandem equitū turma, vi, verbisq; procacibus postulat ingressum

Ego

Ego interim elapsus superatis aliquot vepretis peruenio ad tuguriolum carbonarium, in quo nec stare poteram nec sedere sine molestia. Hic sublītī vñq; ad secundam aut tertiam noctis horam, cūm adeſt famulus, narrat expilata quidem esse omnia, ſed hostem receiſſe; abesse domo periculum, poſſe me tuto redire: Immatura festinatio. Redij quidem oppido fessus, & ſomno egens, ad quem vix me compoueram, cum ingenti fragore tunduntur portæ, pullantur fenestræ, exiūtum cunctis intentatur niſi confeſſum detur introitus; ſuggeſſerat enim nouus Iudas partē quandam domus, quam nondum explorauerant, eſte incām ſedem. Induo quas potui vñſtes; alias mecum aufero; rurſus domo prōfugum tenebris fauentibus leps vicina excipit, ibi noctem perago ſeminudus: Irruunt in cubiculum milites; lectum palpant calentem adhuc: Sacerdotem ilium veteratorem ingeminant, noſter erit niſi hiſcē terra ſceleratū adſorberit, confeſſemus flammis vietimā: ſed fruſtra haetenuſ. Sub matutinūm crepusculum recipio me ad tutiora ſyluarū, vbi diem illum in ſolitudini bus etras & in cauernis terræ exegi; & fuit Dei benignitas quod in obuias militū turmas non incurrerim; hauid procul aberant, adducto etiam maiori tormento ad demoliendam, vti credebatur, domum non male munitam; illo prima statim explosione disrupto miles ad præſidia ſua ſe recepit. Ego quo diuerterem viribus fatigentibus doctus præſertim exemplo plurimorum quórum fuga prædam hosti obiecerat; domo itaque eadem me denuo condens vniuerſa priuim̄ ſcripta & falſicullos literarum committo vulcano exurendos: ſuppelleſtilis partem potiorem trado exportandam; latebris ingero quam pluria, & tam opportunis ut niſi cuerlo aedificio (quod poſtea contigit) reperiri non potuſſent. Aliquot dierum quies eſt ſublecuta, ſed non diurna. Dies erat Dominica, & perloluto quod debebatur reparandis animi viribus officio, aliquid pro naturæ neceſſitate indulgendum fuit corporis ſuſtētationi. Vix menſa ac cubueramus, ad fenestram miles intonat mandatum Parlamenti quo iubemur domo cedere, Parlamento vtendam relinquere. Surgimus; proſpicimus quo loco res videretur eſſe: apparebant equites plus minus ſeptuaginta onere dupli. Quid nos infirmi & pauci, & pleriq; tractadis armis inexperti aduersus tantam manū? Quidam tamen indignum rati gratis admittere hostē explorserunt aliquoties, & vnum accepto vulnere prostrarunt. Hostis huius caſu accenſus ac præcepſ furore vñciniſ ferreis tentat oſtia & feneftras, & ſpirans cædem & languinem, miſtaſque iuramentis fundens blaſphemias conatur irrumperē. Mitior vius aliquis fuadet deditiōnem; hæc pæcta his conditionibus; Numerandos eſt in militem trecentos florentos; Arma, apparatus bellicum omnem hosti eſt conſignandum; Qui intus erant libertate ſruituros, & parte domus. Ego illa nocte non comparui. Poſtero die cum impoſitum eſſet præſidium ſat validum ad domus cuſtodiā, exiſtimaui cōſultiusſi prodirem in publicū & ſorti me cōmpterem cæteroru. Egressus latibulo iunxi me cæteris nemini biduo luſpectus. Mens erat fallere præſidiarios & rurſus tentare fugam; ſed præuertit me proditor, monito Chilarcha quam domus partem ego incolerem.

Mm 2

ille

1602. ille adiuncto nouo milite aduolat, omnia perlustrat; monitus de inexpectato tumultu, cùm iam nulla esset euadendi ipes, me palâ obijcio homini furibundo vt si quid posset innocens fiducia redderem mitioriem: Ille rugatâ fronte & auerso vultu, nè quidem dignatur alloqui, sed mittit examinandum ad iuuenem quendam cui aliquot ingenij videbantur inesse grana, cæterum mera erat verborū sarcina: Orditur compendio totam vitæ suæ narrare periodum; Studuerat Oxonij, petegre profectus fuerat in partes transmarinas; egerat cum Iesuitis; addixerat se ministerio verbi; habuerat ad populum tres conciones; Patriam videns sub armis gemere, hæc vt respiraret accinxit gladium, utramque secutus Palladem; hoc multa perpetrauerat totus factus ad arma: Tum in laudes Chiliarchæ effulus non vulgarem deprædicabat eius pietatem, addebat munera quæ gessisset in Anglia & in Hybernia vbi Iudicis expleuerat locum: Nunc vero sibi demandas has partes vt me & Sacerdotem esse & Iesuitam pronunciaret, adeoque reum mortis. Arbitrabatur fortassis mortis nomine terrorem mihi incutere, At ego me non esse dixi eum qui vel eos titulos, vel mortem propterea mererer. Nugæ, inquit, hoc supponitur. Cui ego, si hoc supponendum, si ita tu vis esse, quid porro expectas.

XXII. Die insequenti frequens occurrit omnis conditionis populus spectatum & locum, & me quid monstri essem. Honestioribus modestè pententibus respondeo me esse Catholicum cætera tacens. Subsecuti rudiores ex fæce indignis me modis habuere: Hic capite inclinato rogabat aboluti; alter contra Religionem euomebat plastra mendaciorum: Ego inquit alius, ducam te Londinum vt suspendaris; Ego te strigolo equo imponam ligatis sub ventrem pedibus vt discas equitare: & mille huiusmodi. Miserrimum vero erat videre eoram comburi Sanctorum imagines, & quidquid sacri repente potuerant. Inter alia producitur Christi crucifixi statua, formâ sat iusta eleganter sculpta, quam mihi ego curaueram ante quadraginta annos, & tantum temporis vnu quasi consecratam habebam in pretio: Hanc in media aula expositam mille ludibrijs & laniis cumulabant: tenuitque inolentia totos decem dies; si quid de nouo inter perscrutandum occurrisset, nouus inde triumphus agitur, & festiuus in aula ignis, iniiciuntur Missalia, corpus iuris Canonici, aliquæ libri multi & magni pretij, non sine plauu malignantiū: cùm interim nemo mihi notorum auderet se ostendere, nè eodem mecum periculo inuolueretur. Cùm vero latu superque hic tumultuum esset, ducor ad vicinum oppidum non sine solemnitate; Præbat qui statuam, quam dixi, Christi Domini, progredienti præferret, sequebar vectus iumento lat pigro, at calcibns, cùm calcaria decesserit, tam gnauiter tundebam animalis utrumque latus, vt facile animaduerteretur, non tantum gratum, sed gloriosum mihi esse quam proximè ducem meum & Magistrum in Cruce representatum sequi, Stipabant decem milites armati, in ingressu oppidi clamatis qui Crucifixum præferebat, Ecce, hic Papistarum Deus est. Frequens erat in foro populus incolatum & eorum qui ad mercatum eo die conuenerant; Hæc se ad spectacu-